

Ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

> Retouradres Postbus 90801 2509 LV Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 1 A
2513 AA S GRAVENHAGE

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
T 070 333 44 44
F 070 333 40 33
www.szw.nl

Contactpersoon

Onze referentie
G&VW/AA/2010/6768

Uw referentie
29 maart 2010

Kopie aan
Hoofd AA;
A. van Zoelen

Datum 29 april 2010
Betreft Kamervraag/vragen van de leden Timmer en Vermeij

Hierbij zend ik u de antwoorden op de Kamervragen van de leden Timmer en Vermeij (beiden PvdA) over de remmende invloed van arbo-regels op thuiswerken.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.P.H. Donner

2010Z05541

Vragen van de leden Timmer en Vermeij (beiden PvdA) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de remmende invloed van arbo-regels op thuiswerken. (Ingezonden 29 maart 2010)

Datum

29 april 2010

Onze referentie

G&VW/AA/2010/6768

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht waarin de Task Force Mobiliteitsmanagement stelt dat Arbo-regels werkgevers huiverig maken hun personeel thuis te laten werken? (De Telegraaf, 19 maart 2010: Arbo-regels rem op thuiswerken")

Antwoord op vraag 1

Ja.

Vraag 2

Herkent u het beeld dat geschetst wordt dat werkgevers hun werknemers liever niet thuis laten werken omdat zij bang zijn voor schadeclaims door letsel na thuiswerk? Zo ja, wat gaat u er aan doen om bij werkgevers deze angsten weg te nemen?

Vraag 4

Is het waar dat u in overleg bent met de Task Force Mobiliteitsmanagement, vakbonden en werkgeversorganisaties over de invloed van Arbo-regels op thuiswerken? Zo ja, kunt u de Kamer berichten over de stand van zaken in dit overleg?

Antwoord op vraag 2 en 4

Ik ben mij ervan bewust, dat sommige werkgevers huiverig zijn voor thuiswerkende werknemers in verband met schadeclaims door letsel na thuiswerk. Hierbij wordt verwezen naar een arrest van het gerechtshof Amsterdam uit 2006, waarin een bedrijf wordt veroordeeld na RSI-klachten van een thuiswerkende werknemer (Ijn: AZ5431, Gerechtshof Amsterdam, 536/05). Het gerechtshof heeft in dit arrest ondermeer geconcludeerd, dat niet is komen vast te staan dat het betrokken bedrijf heeft voldaan aan haar zorgplicht uit hoofde van art. 7:658 Burgerlijk Wetboek.

Het Ministerie van SZW is vertegenwoordigd in een werkgroep met leden uit het bedrijfsleven, sociale partners en de Task Force Mobiliteitsmanagement. De werkgroep buigt zich over de mogelijke barrières die de regelgeving op het terrein van de werkgevers- en werknemersverplichtingen heeft op de ontwikkeling van tijd- en plaatsongebonden arbeid. Concrete resultaten in de vorm van een praktische handreiking voor werkgevers en werknemers is deze zomer te verwachten. Deze handreiking zal ondermeer handelen over de reikwijdte van de zorgplicht van de werkgever en over hoe deze zorgplicht praktisch in te vullen, gegeven de wettelijke verplichtingen en de ontwikkelingen op het terrein van plaats- en tijdongebonden arbeid.

Vraag 3

Is het waar dat werkgevers verantwoordelijk zijn voor de thuiswerksituatie van hun werknemers wanneer werknemers geacht worden een structureel deel van de werkweek thuis te werken?

Vraag 5

Bent u van mening dat Arbo-regels voor thuiswerken aangepakt moeten worden, zoals in het bericht wordt gesuggereerd? Zo ja, op welke manier? Zo nee, waarom niet? Welke verantwoordelijkheden hebben werkgevers respectievelijk werknemers voor een veilige werkplek?

Datum

29 april 2010

Onze referentie

G&VW/AA/2010/6768

Antwoord op vraag 3 en 5

De Europese Kaderrichtlijn veiligheid en gezondheid van werknemers op het werk en ILO-Verdrag 177 betreffende thuiswerk uit 1996 zijn gebaseerd op het uitgangspunt dat aan alle werknemers in principe een gelijk beschermingsniveau wordt geboden.

De verantwoordelijkheid voor een veilige werkplek volgt in Nederland uit bepalingen uit de Arbowetgeving en het Burgerlijk Wetboek. De nationale Arbowetgeving maakt, in navolging van de Europese Kaderrichtlijn geen onderscheid tussen werknemers die op kantoor werken en werknemers die in het kader van flexibel werken, thuis werken. Dit betekent dat de Arbowetgeving op enkele uitzonderingen na integraal van toepassing is op deze thuiswerkers. Dit laat onverlet dat de vigerende Arbowetgeving zodanig is geformuleerd dat, via de risico-inventarisatie en -evaluatie en globaal geformuleerde doelvoorschriften voldoende rekening gehouden kan worden met de specifieke thuissituatie. Dit zou door sociale partners in de vorm van een arbocatalogus nader kunnen worden ingevuld.

Ik ben mij er van bewust dat zich in de huidige maatschappij een trend voordoet waarbij het plaats- en tijdongebonden (thuis-)werken toeneemt. Daarbij kan ik niet tornen aan het internationale uitgangspunt om alle werknemers in principe een gelijk beschermingsniveau te bieden. Ik sluit echter niet uit dat de huidige nationale wetgeving nog onvoldoende is toegesneden op de maatschappelijke trend om meer plaats- en tijdongebonden te werken. Dit geeft mij aanleiding om de nationale wetgeving opnieuw te bezien en waar mogelijk geconstateerde belemmeringen weg te nemen.
